Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Ґр. Аппонїй про положенє на Угорщинї. — По смерти Папи).

В палатї послів угорского сойму президент палати ґр. Аппонїй виголосив — як донесли вчерашні телєґрами — промову, в якій станув рішучо по сторонї ґр. Кин-Гедерваріого і осудив строго угорску обструкцию. Навязуючи до проґрамової промови президента мінїстрів ґр. Кин Гедерваріого, заявив, що підпирає его правительство і має до него довіре, бо теперішний премієр іде в слїди полїтики Селя, котрого проґраму розвязаня кризи уважає відповідною. Напади на Кина задля того, що був хорватским баном, суть несправедливі, бо в Хорватиї Кин виявив ся приклонником угорскої державної єдности. — Бесїдник переходить відтак до справи народних домагань і підносить, що несправедливим єсть замїт, немов би він відступив від своїх народних домагань. Свого становиска він не змінив, але думає, що народна проґрама дасть ся перевести тілько постепенно. Підвисшене континґенту рекрутів в рамах фінансового буджету признав ґр. Аппонїй конечним, як се зачеркнув мінїстер гонведів. Натомість жадав, щоби в новій войсковій процедурі угорска мова була признаною як обовязуючий язик підчас публичних розправ в процесї. Також домагав ся частїйшого і скорішого перенесеня угорских офіцирів до Угорщини. В дальшім ходї своєї бесїди ґр. Аппонїй начеркнув історию послїдних войскових предложень і заявив, що его щирим пересьвідченем єсть, що якесь підвисшене континґенту рекрута єсть доконечне. З тим всїм президент мусїв би бути дуже противний новому войсковому предложеню, коли би не узгляднено деяких національних жадань. Що-до перенощеня угорских офіцирів до Угорщини бесїдник заявляє ся против твердженя мінїстра гонведів Колошваріого, який признає, що перенощеня відбувають ся досить скоро. Ґр. Аппонїй покликує ся на королївске розпорядженє в тій мірі з р. 1868 і висказує надію, що правительство постарає ся о прискорене перенощеня. Так само що-до нової войскової процедури карної, бесїдник жадає рішучо заведеня угорского язика при розправах, однако виступає против твердженя опозициї, немов то нїмецкий службовий язик в армії єсть нарушенем конституциї. Вкінци бесїдник висказує пересьвідчене, що національні жаданя здійснять ся скорше чи пізнїйше, та лише в способі веденя борби за них він не згоджує ся з опозицією, бо она має перед собою непоборимі трудности. Не можна, не числячи ся з фактами, звертати ся до скрайности, бо то шкодить державі і народови. В першій лінїї треба додержати даного слова. В інтересї краю і народа лежить, щоби обструкция занехала свою небезпечну гру.

З Риму доносять, що вчера в полудневих годинах в часї страшної спеки число відвідуючих тїло Папи осіб значно змалїло, по полудни знов побільшило ся. Позаяк вступ до церкви сьв. Петра дозволений лише за білєтами, то комісарият полїциї в дїльници Льва і ватиканьскі бюра суть в правдивій облозї. Перед каплицею сьв. Тайн полїцийні аґенти не допускали, аби публика довше задержувала ся. Впрочім крім арештованя кількох злодіїв не було ніякого заколоту публичного порядку. — В дїльници Льва панує оживлений рух. Величезні товпи публики ідуть до церкви сьв. Петра, аби оглянути тїло Папи. На площи сьв. Петра продають карти з портретом Папи, котрі мають величезний покуп. Фотоґрафи роблять заздно знимки. З провінциї найдійшли телєґрафічні донесеня, що тамошні італїяньскі власти цивільні і войскові взяли участь в упокійних богослуженях за Папу. — Торжественне заупокійне богослуженє за Папу в Римі відбуло ся вчера о годинї 10 рано в церкві сьв. Петра. Взяли в нїм участь: колеґія кардиналів, дипльоматичне тїло, достойники і допущені гостї. Також в инших церквах відбули ся богослуженя при участи клиру і великих товп публики. Заупокійні богослуженя будуть відбувати ся слїдуючих пять днів, а по їх скінченю зберуть ся кардинали на конкляве. — Giornale d'Italia пише, що завіщанє Папи обіймає 30 сторін. Папа поручає в завіщаню дальше веденє своєї полїтики. Цїлий маєток записав Папа — як ми вчера доносили — на цїли церковні і зарядив, аби его тїло похоронено в церкви Сан Джованні в Лятерані. — Третє засїданє кардиналів приймило вчера рано ключі і печати канцеляриї і іменувало комісию для конкляве; она складає ся з кардиналів: Маккі, делля Вольпе і Кассалї. Службу лїкарску в конкляве поручено д-рам Ляппонїому, Пельґалльо і хірурґови Каджаті. — Osservatore Romano доносить, що на вчерашнім засїданю кардинали ухвалили відбути похорон Папи в суботу.

30

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(З англійского — **А. Серджента***).*

(Дальше).

Вернувши до дому, застала Джессі Юрия в ліжку похатника і довідала ся від одного з комірників, що полїция перешукувала всї комнати в цїлій каменици.

— Они бачили й твого мужа — сказав комірник — але коли увидїли, що він слабий, дали ему спокій і не питали о нїчого. Хто він такий? Не скажеш?

Але Джессі потрясла головою. На її смертельно блїдім лици пробивав ся безконечний біль і тревога. Она між тим довідала ся о цїлій траґедиї в Міль Стріт; знала, що і Дік і Стефан померли і мусїла вислухати подробиць о їх покалїченях. Було цїлком природно, що она глядїла зі страхом на сьвіт Божий.

Она була безпечнїйша, як гадала. Чорна Саллї зрадила вправдї по пяному часть тайни Діка, але Дік не жив, Стефан не жив також, а Франц Гельмонт, котрий щось знав, не міг бачити лиця свого приятеля і его жінки у вікнї дому при Міль Стріт. Впрочім нїхто — з вимкою може одної Алісиї — не знав добре близших обставин, аби цїлу історию пояснити. Розійшла ся поголоска, що межи Стефаном Ером а шайкою фальшівників гроший, котру він викрив і робив їй докори, прийшло до суперечки, а відтак до бійки, в котрій він утратив житє. Звідки та поголоска взяла ся, не знав нїхто; але она найшла у мешканців Міль Стріт віру і її оповідано як сущу правду. Она дійшла навіть до Джессиних уший; она почала вірити, що для виновників того злочину єсть ще може дорога до спасенія.

Она угодила ся з похатником і господинею дому і Юрия перенесено з ліжка, в котрім лежав, до маленької комнатки, що не була більша як велика шафа, але давала ему бодай захист, хоч о чистотї і порядку в нїй не могло бути бесїди. На щастє мала грошї, бо найшла добре наповнену мошонку Юрия і не мала сумнїву, що може его грішми розпоряджати. На себе видавала лиш тілько, кілько конечно було потреба, аби жити, але для Юрия видавала після своєї гадки дуже богато. Юрий правда був би сьміяв ся з її поняти о марнотратности, але їй здавалось ся, що она дуже щедра. Кликала два рази денно лїкаря. Купувала всьо, що він зарядив, і здержувала ся при тих закупнах лише зі страху, аби її не спитали, звідки має она грошї.

Між тим мала она досить причини богато видавати, бо Юрий був справдї хорий. То, що перейшов серед лютої студени через дахи, дуже причинило ся до погіршеня его здоровля, а его тїло було ослаблене попередними пропасницями. Якийсь час висїло его житє на волоску і в часї тих годин і днів а навіть тижднів страшної непевности не відступала Джессі від его боку і виявила нечувану терпеливість і витревалість, які викликали навіть зачудованє лїкаря, котрий не так легко чомунебудь дивував ся.

Але вкінци сила недуги переломила ся. Одного вечера отворив він по довгім покріпляючім снї очи, а коли Джессі глянула в них, побачила, що они глядїли розумно і що він перший раз по довгих, довгих днях пізнав її.

— Джессі? — сказав з радістним здивованем — ти звідки тут взяла ся?

— Дай спокій — відповіла успокоюючо. — Ти був дуже хорий, але тепер вже поліпшало тобі. Спи, спи.

Єму не треба було того повтаряти, бо він обернув ся на другий бік і попав знов в здоровий сон, що був ознакою поліпшеня.

Але на лици Джессі не було видко радости. Она сидїла заложивши руки на колїна, на его ліжку; безмежний біль лежав в глубинї її лагідних очий, що утомлено глядїли перед себе. Кілька разів легко здрогнула і часом сльози спливали по її блїдих лицях. Роздобуло ся з неї кілька слів, немов би против її волї; то були справдї дивні слова: „Ах — сказала она — я надіяла ся, що він умре! Я надіяла ся, що він умре!

Однако на її лици не можна було побачити нї слїду такого чувства, коли вкінци Юрий обудив ся і коли она мусїла коло него

Новинки.

Львів дня 24 го липня 1903.

— **Іменованя.** Презядия краевої дирекциї скарбу іменувала скарбових ад'юнктів технїчних: Тадея Ґавроньского і Адама Люкаса контрольорами в IX кл. ранґи, а асистентів Явуша Хемчука, Адольфа Рерінґа і Феликса Семіонтковского ад'юнктами технїчними в X. кл. ранґи.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** перенесла Йос. Сендецкого управителя школи в Підгайцях до Чесанова, Мих. Корделївну учит. в Козьовій до Коростова, Франца Домбровецкого учит. в Середнім Селї до Угерцїв мінеральних. — Перенесла в стан супочинку учителїв: Вал. Козубску в Рогатинї, Юл. Фуссівну в Яворові, Вол. Говдунову в Манастирци, Тому Бляшкевича в Бережанах, Тад. Островского в Скоморохах, Дамяна Ляшевича в Петликівцях. — Краевий видїл на внесене кр. ради шкільної удїлив на 1902 р. з фонду шкільного між иншими отсї безворотні запомоги на будову шкіл: в Посадї новоміскій (Добромиль) 600 кор., в Черлянах (Городок) 300 кор. в Челюсници (Ясло) 500 кор., в присїлку Зади к. Волоші (Самбір) 600 кор.

— **Архиєрейске богослужене** поминальне за упокій души бл. п. Льва XIII Папи римского відслужив вчера в четвер о 9 годинї Є. Е. Митрополит Шептицкий при участи крилошан оо. Білецкого, Туркевича, Пюрка, Пакижа і ин., потім відправлено панахиду. На богослуженю явили ся репрезентанти сьвітских і войскових властий. Є. Е. п. Намістник гр. А. Потоцкий з урядниками намістництва і инших адмін. властий, з Видїлу краевого презес др. Пілят і радник Глиджук, президент кред. зем. товариства Країньский. По богослуженю складали кондоленциї до рук Є. Е. Митрополита: Є Е. п. Намістник гр. Потоцкий іменем краевого правительства, презес др. Пілят і Глиджук іменем кр. видїлу, радники Глиджук і Барвіньский іменем соймового руского клюбу, п. Барвіньский іменем руских послів держ. ради з Слав. Союза, презес Країньский іменем кред. земского товариства, сов. Гарасимович іменем Ставропиґії і инші, а вкінци іменем митрополичої капітули о. митрат Білецкий.

— **Папи римскі, що найдовше управляли Церквою.** Первоначальний князь апостолів сьв. Петро завідував Христовою Церквою 25 лїт 4 місяцї і 7 днїв. Лише два папи переступили той час: Пий IX управляв церквою 31 лїт, 7 міс. і 22 днїв, а Лев XIII два місяцї довше як сьв. Петро. Крім наведених папів найдовше засїдали на Апостольскім престолї: Пий VI — 24 лїт 8 міс. 14 днїв, Пий VII — 23 лїт 5 міс. 6 днїв, Лев I — 21 лїт 1 місяць 13 днїв, Урбан VIII — 20 лїт 11 місяцїв 21 днїв, Лев III — 20 лїт 5 міс. 16 днїв і Климентий XI — 20 лїт 3 місяцї 25 днїв. Найкоротше зі всїх папів управляв католицкою Церквою Урбан VII, бо лише 13 днїв.

† **Корнило Устиянович,** артист-маляр і писатель, упокоїв ся в Довгім коло Борислава, дня 21 с. м. в 64-ім роцї житя. Похорон відбув ся вчера. Сими днями відправить ся заходом руских товариств заупокійне богослужене за душу Покійника. В. є. п.!

† **Князь Адам Сапіга,** один з найвиднїйших мужів нашого краю. упокоїв ся дня 22 липня с. р. в Райхенгаль в Бавариї, в 75-ім роцї житя. Покійний брав визначну участь в працї над економічним подвигненем Галичини, був довгі лїта предсїдателем гал. товариства господарского і за свою дїяльність був надїлений Цїсарем доказами признаня. В р 1885 був іменований тайним радником, в р. 1896 надїлив его Цїсар ордером Золотого Руна. Тїло бл. п. кн Сапіги по забальсамованю буде перевезене за кілька днїв до Красичина, де спічне в родиннім гробі. — В. є. п.

— **Градові тучі.** Оногди упав великий і густий град в околицях Тернополя. Межи Березовицею а Підволочисками падав град величини голубячих яєць і знищив все на полях і в садах. Кілька штук худоби погибло під ударами леду, а безліч є ранених. Навіть була одна жертва людска. Селянин Дмитрак не мав де схоронити ся перед градом і погиб ударений в скрань грудкою леду. — Дня 21 с. м. падав град в околици села Денисова коло Тернополя і знищив все збіже на полях. — Місцями, кажуть, падав град величини курячих яєць і витовк та виломив все, що лиш дало ся в поли, в садах і городах. Селян жде крайна нужда. — До „Дїла" пишуть з Телячого в Підгаєччинї: У нас упав дня 21 о год. 4 по полудни град величини курячих яєць і убив в 10 хвилях все до тла, що лиш було на огородах і в поли. Вся садовина знищена. Град був так великий, що пообломлював навіть гиля з дерев і вибив дріб. В селї загальний плач і сум, бо кромі втрат материяльних не знати ще, чи нема також втрат в людях. — Про дальші градові опади доносять зі Зборова. Мав там упасти град в самім Зборові і околици; найбільші шкоди мав поробити в селах: Сервири, Білківцї, Бзовици і Біляголовах, а передовсїм в Городищу, тернопільского повіта.

— **Земля на продаж.** В селї Гартфельд коло Речичан в городецкім повітї є 50 господарств на продаж з вільної руки. Господарства належать до нїмецких кольонїстів, що переселюють ся тепер у Нїмеччину і суть знаменито загосподаровані і з дуже доброю землею. Кожде господарство обнимає менше більше по 18 морґів землї з будинками, а до господарств привязане також право побору з громадского лїса. Господарства ті продають ся по 250—300 зр. за морґ разом з будинками. Близших інформаций удїляє парох Речичан о. Евдоким Васильчак, а найблизша залїзнича станция Каменобрід коло Городка, віддалена всього на 3 кільометри.

— **До всечестного духовеньства архиепархії.** Митроп. Ординарият подає сим до відомости Вс̈ч. Урядів парохіяльних, що дня 20 о год 4 пополудни упокоїв ся о Господї Сьвятїйший Отець Папа Лев XIII, котрого імя славно згадують не тілько весь сьвіт католицкий, але також всї християни взагалї, а неменше і сьвіт поганьский — словом — цїла Вселенна. В жалю за Тим найлїпшим Отцем належить нам заносити найгорячїйші молитви до Отця Щедрот і Бога Милости о блаженний упокій души Єго. В тій мисли Митрополитальний Ординарият поручає всім Урядам парохіяльним: 1) оголосити вірним в слїдуючу недїлю вість о смерти Сьв. Отця, 2) Зарядити через три дни три рази денно дзвонене по пів години, 3) відправити три Служби Божі за упокій души сего Великого Папи, а то одну сьпівану а 2 читані з парастасами, 4) відправити в четвер д. 30 с. м. Службу Божу о призване помочи св. Духа до вибраня Голови Церкви. При одній Службі Божій належить вірним обяснити жите і дїяльність Великого Покійника і заохотити до горячих молитв за блаженний упокій души Єго, а також на намірене вибору Папи. — Від гр.-кат. Митроп. Ординарията. Львів, дня 21 липня 1903. — † *Андрей*, Митрополит.

— **Великі огнї.** Дня 20 с. м. вибух з невістної доси причини огонь в Східници і знищив копальню нафти разом з будинками і машинами Сруля Ґоттесманна, мешкане Бакенрота і Спілки і топнярку воску Інґбера. Загальна шкода виносить около 80.000 корон а була обезпечена на 74.600 корон. Єсть підозріне, що огонь умисно підложено і в справі сїй веде ся слїдство. — Дня 21 с. м. около 11 год. перед полуднем вибух огонь в стодолї одного господаря у Вишнївчику, повіта підгаєцкого а при сильнім вітрі перекинув ся зараз на сусїдні хати. Ратунок був майже неможливий, бо огонь ширив ся дуже борзо, а майже всї люди були в поли і хати були на колодки позамикані. Згоріло 21 хат і около 50 будинків господарских а 35 родин осталось без стріхи. Згоріло богато домашної знадоби, торічні запаси збіжа, богато дробу і кілька штук безрог а кільком господарям згоріла також готівка кількасот корон, котру не можна було уратувати. Загальна шкода виносить 52.000 К, а лиш 10

заходити ся. Она стала знов вірною, неутомимою доглядачкою, котрої пожертвоване було так велике, що заступало їй вправу і зрозуміне, яких їй не ставало. Она була скора, оглядна і зручна, як все. Лише лїкар погадав кілька разів, коли глядїв на неї: З тою дївчиною щось не в ладї. Щось їй хибує, пригнїчує еї. Рад би я знати, чи не стоїть то в звязи з тою загадочною подією в Міль Стріт, о котрій кождий говорить. Она досить красна, аби завернути голову мужчинї і она дуже подібна до тої дївчини, в котрій мав бути залюблений той бідний Стефан Ер. Треба еї колись про то випитати.

Доктор Прайс був добродушний і розумний чоловік, але мав характерну прикмету тілько розумних людий — страшенно любив довідувати ся о тайнах своїх ближних і називав то психольоґією. В давнїйших часах називано би то цїкавостию.

Він дав Джесси кілька поучень, що має робити з Юрием і пустив ся вже відходити, коли на еї здивоване ще раз обернув ся і спитав:

— Як він називає ся?

Джессі зволїкала з відповідию. — Вальд — сказала вкінци змішана.

— А ваше назвище — Армстронґ?

— Я так називаю ся як він. То мій муж.

— А не знали ви добре того Стефана Ера? Він замітив, що Джессі легко почервонїла.

— Знала, пане доктор — сказала вкінци.

— Ах! То сумний випадок з его смертию, правда?

— Так.

— А що ви о тім гадаєте? Як то нещастє могло стати ся?

— Мусїв випасти з вікна — відповіла сухо і рівнодушно, що дивно у неї вражало.

— Т а-ак! Або его викинено. Що з тих двох річий правдиве? — спитав доктор Прайс.

Она здрогнула, дрож перейшла через цїле еї тїло і знов настала тишина, заки она відповіла майже нечутним голосом:

— Того не умію сказати, пане доктор!

— Справдї нї? — подумав доктор Прайс. — На мою гадку, дївчино, ти більше о тім знаєш, як хочеш сказати.

Але коли замітив, що она хоче ще щось говорити, повторив свої зарядженя що-до Юрия і пійшов скоро сходами в долину.

— Я заложивсь би — сказав сам до себе — що она прийде ще до мене з питанями. Я бачив в еї очах неспокій і страх.

Він приладжував того вечера в своїм скупо обставленім мешканю на Уайтчепель ліки, коли почув легкий стукіт до дверий. Як звичайно крикнув він голосно: „Прошу!" і обернув очицї з ожиданем на входові дверї. За округлими склами очиць блиснули его розумні очи, коли пізнав гостя. То була Джессі.

— Бою ся, пане доктор, що я не добре зрозуміла, що ви нинї говорили — почала она. — Я знаю, що я дуже дурна — але я не знала добре, тому побіжу і спитаю.

— Дуже добре, моя люба — відповів лїкар. — Що хочете знати?

— Як би ви були такі добрі повторити менї всьо то, що рано говорили, то я вже розуміла би.

— Звичайно ти не дурна — думав лїкар. — Але за тим ще щось криє ся.

І він повторив їй всї свої вказівки, які їй давав про доглядане недужого, хоч був пересьвідчений, що то повторюване непотрібне.

— Дякую, дякую, тепер вже розумію — сказала Джессі трохи за поспішно. Відтак розглянула си по комнатї і відозвала ся: — На якім дивнім місци мешкаєте, пане доктор!

— Правда? Тут инакше виглядає як у инших людий. Покажу вам кілька моїх скарбів. Ось тут бачите дивовижно утворену кість, а отсе гадина в спіритусї. А ось дивна штука: зломаний золотий перстень, який ми найшли в кишени горбатого Діка Ера по его смерти.

Джессі стояла як скаменїла, видивившись на перстень. Два рази отворила уста, аби відозвати ся і два рази не сказала нї слова. Відтак відозвала ся тихим голосом:

— Чи можу его близше оглянути?

Доктор виймив его з під малого скляного дзвона і мовчки подав его Джесси. Він уважно приглядав ся їй.

— То мій — сказала вкінци, поблїдши як полотно. Відтак притиснула его пристрастно до уст і голосно зaридала. Лїкар стояв як нїмий сьвідок.

— Можу его задержати, правда, пане доктор? — сказала благаючо. — Я знала, що він у Діка, але не причувала, що з ним стало ся. Справдї він мій. Пізнаю его по тих буквах в серединї. Подивіть ся — можна їх цїлком

господарів було обезпечених на 17.000 К. Межи погорільцями лиш один жид, один екзекутор податковий, а прочі самі господарі.

— **Спроневірене на почті.** З Ряшева доносять, що тамошний листонос Іван Мотика спроневіривши два грошеві листи під адресою Каннера і Стріжевера на загальну суму 7.130 К, втік в ночи на 19 с. м. Здає ся, що Мотика вже від довшого часу маніпулював в той спосіб, що виймав гроші з листів і держав доти, аж з других листів виймив инші, вложив замість забраних, заліпив нарушений лист і віддав его. Спроневірене відкрив контрольор Кучиньский, аж коли адресат Каннер заурґував лист з 6000 К, котрий надавець ему авізував, а почта на час не доручила.

— **Про катастрофу на пароходї „Петро І"** наспіли тепер близші вісти. Пароход сей віз до Нижного Новгорода з Рибіньска і Самари звиш 200 пасажирів і 7000 пудів всіляких товарів. Коли допливав до Казаня, бухнула нараз на переднім кінци корабля полумінь. Капітан корабля казав зараз причалити до берега, але то стало ся так якось нещасливо, що корабель замість станути боком, застряг переднім кінцем а задний конець виставав на ріку в найглубше місце. Позаяк вітер дув пол̆омінницю на ріку, то пасажири втікали на задний конець а наконець і там не чули ся безпечними та почали скакати у Волгу. З парохода спущено зараз лодку, але тілько людий скочило до неї, що она перевернула ся. Тепер настав страшенний переполох. Всї люди почали тепер скакати у воду, одні чіпали ся других і ратуючи себе топили других. На поміч поспішили зараз якісь рибацкі лодки і як би не они, то таки всї люди були би потопили ся, а так згинула лиш третина всїх, по найбільшій части старці і діти.

— **Здурів зі страху** перед ґільотиною. В Парижи засуджено оногди на кару смерти податкового урядника Льоаземента за убийство і грабіж. Засуджений в хвили відчитаня ему вироку попав в нервовий розстрій, а коли заведено его до вязниці, збожеволів зовсїм. Спершу думано, що він удає божевільного, але психіятри ствердили, що він справді збожеволів. Льоаземента перенесено до шпиталю і мабуть помилують его.

— **Кара за кидане помаранчевої шкірки під ноги.** По містах купують люди часто помаранчі, обирають їх зараз на улици та їдять, а шкірки кидають на землю. Бувало вже не раз так, що хтось ставувши на таку шкірку, посовгнув ся і упав, та в найщасливійшім случаю потовк ся, коли вже не зломив ноги або руки. У Відни заборонено для того кидати шкірку з помаранчі на брук, а оногди засуджено там якогось Леопольда Бруцка, челядника різницкого, на кару 1 К за то, що кинув шкірку з помаранчі на улицю.

— **Новий шкідник на огірках.** З Праги доносять, що в Брандайс в архикн. маєтности і в сусїдних маєтностях появив ся на огірках якийсь новий незнаний шкідник, котрий знищив цілі лани огірків.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 24 липня. Нунций кардинал Таліяні від'їхав вчера до Риму.

Будапешт 24 липня. Президент кабінету Кин-Гедерварі виїздить в суботу до Ішлю, де буде принятий Цїсарем на авдиенциї.

Дублин 24 липня. Королївска пара була вчера на войсковій парадї, в котрій взяло участь 10.000 вояків.

Рим 24 липня. Сьв. Колеґія прийме в суботу о годині 11 перед полуднем дипльоматичне тїло при папскім дворі, причім найстарший віком амбасадор виголосить промову кондоленцийну. Відповість ему кардинал камерленґо Орелїя.

Софія 24 липня. В македоньских кругах говорять, що в Софії відбули ся збори предсїдателїв македоньских комітетів в Болгариї. Ухвалено на зборах збирати складки на внутрішну орґанізацию, а рівночасно постановлено не причиняти ся до дальшого орґанізованя ворохобничих ватаг, аби не виставляти Болгариї на небезпечність війни, в котрій могла би она утратити то, що придбала.

виразно прочитати. Він дійстно мій: то моя шлюбна обручка.

— Як менї оповісьте, в який спосіб він вам пропав і всьо инше, то дам вам его — відповів доктор Прайс.

— Але скорше не можу его дати, доки не буду цїлком певний. Оповіджте, як він дістав ся в руки Діка Ера.

— Того не можу зробити — відповіла Джессї і поступила зі страхом крок назад.

— То я не можу дати вам перстеня.

Він взяв его з еї помертвілих пальцїв і положив его знов під скляний дзвін. Не аби їй не вірив, лише длятого, що хотів пізнати еї історию. Він уважно слїдив еї, коли она приступила до скляного дзвона; чув еї приспішений віддих, бачив еї очи, що з жадобою гляділи на перстень і его живчик бив також скорійше. Бо він був близький відкрити заслону з темної загадки — як гадав — а всьо тайне і загадочне було для него все цїнне і займаве.

8.

Але доктор Прайс був послїдним, перед котрим була би Джессї звірила ся.

Щось, що він їй сказав, зворушило еї душе. Ідучи темними уличками, які лежали між мешканем доктора а еї, закрила лице хусткою, аби не було чути еї хлипаня, коли-б нагле заридала і не могла від плачу здержати ся. Кілька разів задержувала ся і опирала ся о мур камениць, немов би сили еї опустили, але коли дійшла до Міль Стріт, присилувала себе до спокою; притиснула судорожно обі руки до груди, кілька разів глубоко відотхнула і пригладила волосе, що трохи побурило ся. Відтак вийшла поволи і утомлена по сходах на хору до своеї комнатки.

Юриеви було лїпше. За послїдних два, три дни прибуло ему сили, але ослаблене від горячки було все дуже велике і він доси не вказував охоти розпитувати Джессю про свою недугу. Джессї лишила его в твердім снї і надїяла ся, що застане его сплячим. Але коли отворила тихо двері комнати, побачила, що він не тілько не спав, але підложивши подушку під плечі, сидів в ліжку. Їй вирвав ся окрик зачудованя.

— Ах, любий Юрий! Ти не спиш, а я вийшла! І огонь так вже пригас!

— Нїчого не шкодить, Джессю — хочу з тобою поговорити.

— Добре, Юрий. Засьвітити лямпу?

— Нї. Можемо розмавляти й при тім осьвітленю. Сїдай тут.

Его голос звучав цїлком відмінно; Джессї здоймила шаль і опустила ся на крісло побіч ліжка. Не знаючи добре чому, бояла ся того, що він має сказати. Еї руки були зимні як лїд і почали дрожати, між тим як она ждала на его перші слова. Она замітила, що его лице почервонїло, а очи блищали.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

Зі Львова

посп.	особ.	відходить
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Сгружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольго лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брукович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Бідня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6·40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик

До Львова

посп.	особ.	приходить
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого. Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гірску траву і збіже; що тільки попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нїкому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запаматати нашу адресу. З почтенєм

Александер Копач,
Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}$% і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИІ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускийй).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).